

Kvällsbetraktelse på kyrkorådets sommar-sammanträde 2025 06 18

Texter på Heliga trefaldighetsdag 2025 06 15: Andra Moseboken 3:1-5, Romarbrevet 11:33-36 och Matteus 28: 16-20.

Psalm 199 Den blomstertid nu kommer

Vi frestas ibland att tänka som Paulus, och med det menar jag att vi inför livets olika tvära kast i världshistorien och ibland i våra liv, tänka som Paulus gjorde i söndagens episteltext, att Aldrig kan någon utforska Guds beslut eller spåra Guds vägar. Ja vi frestas att lösa ut historiens grymheter och våra egna svårigheter med att tänka att Gud är oförståelig. Men Gud är inte oförståelig, och det djup Paulus i samma andetag talar om finns hos Gud, är inget annat än kärlekens djup. Och det är därför han också i slutet av söndagens episteltext säger att härligheten är Guds i evighet.

Inför alla grymheter och svårigheter gäller det att hålla fast vid att Gud aldrig står bakom sådant. Gud är kärlek, och Gud är befrielsens Gud. Det var heliga trefaldighetsdags viktigaste budskap. Det är Guds mission i världen.

Var och en av oss har väl också varit ute och vaktat *andras* får. Andras, alltså Jetros får, är ju författarens sätt att plantera in ett skav i berättelsen. Mose vaktade alltså inte sina egna får, kort sagt: Han var litet främmande för något - och att han därför drev fåren till andra sidan öknen, är ett starkt tecken på att ha gått genom något svårt, det är ju det öken symboliserar, och orden att han kom till berget Horeb är slutmålet. Mose var nu nära himmelen, och på den tiden, liksom för många fortfarande bodde Gud i himmelen, bland molnen som bergstoppen snuddade vid.

Där nedanför berget visade sig en Gud för honom i en eldslåga, och nu är vi inne i söndagens gammaltestamentliga text från Andra Moseboken. Busken brann utan att brinna upp – och detta förundrade Mose. Han kände och förstod att här skedde ett Gudsmöte.

När Mose får uppdraget att leda folket ut ur fångenskapen i Egypten - för det är det uppdraget som han får där vid den brinnande busen, så inleder Gud instruktionen med att säga: Jag har sett hur människorna plågas. Jag har *hört* människornas klagorop. Därför har jag stigit ned för att *befria* dem – och du ska hjälpa mig.

Gud ser, Gud hör, Gud befriar – och behöver människor till sin hjälp. Så när vi frestas att tycka att Gud är omöjlig att förstå, så håll fast vid detta att Gud ser, hör, befriar och behöver din hjälp.

Uppdraget, som benämns uttåget ur Egypten, genomfördes och folket blev befriat – och det var en historisk händelse som fick sin fortsättning i Jesu uppståndelse - och i allt gott

vi får vara med om, när befrielse sker, när vi precis som Gud ser, hör och samverkar med goda krafter.

Och det ska vi veta, att också nu, precis som när Jesu skickade ut sina lärjungar med det glada budskapet att destruktiviteten, döden och skammen är övervunnen, precis som då, så brinner den där Guds-närvaro-busken. Det är söndagens hopp och tröst ur Matteus evangeliets 28:e kapitel i de fina orden ”alla dagar till tidens slut”.

Det finns en kärlekens eldslåga – Den brinnande busken som vi säger - som fortfarande brinner och som aldrig kan slockna. Den brinner utan att förtäras, och i den hörs Guds röst.

Ta med dig detta hem idag, busken brinner alltid, som ett tecken på kärleken i världen, i ditt liv, nu och i evigheten.

Amen